

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/359/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613203005
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613203005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táni Rapčanovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeným TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/ W. W., nar. XX. X. XXXX, 2/ F. W., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom B. XXX/X, Y. W., obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, IČO: 37 756 508, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, IČO: 37 756 508, o zaplatenie 5.301,12 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/73/2013-218 zo dňa 4. marca 2014, takto

r o z h o d o l :

I. rozsudok okresného súdu

- vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, p o t v r d z u j e,

- vo výroku o trovách konania medzi navrhovateľom a odporcami v rade 1/, 2/, m e n í tak, že odporcom v rade 1/,2/ sa p r i z n á v a náhrada trov konania, pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 814,65 eur, ktoré trovy je navrhovateľ p o v i n n ý zaplatiť na účet právneho zástupcu odporcov v rade 1/, 2/ JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom V.. X/A, XXX XX Y., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,

- výroku, ktorým súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, sa odvolací súd n e d o t ý k a.

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcom v rade 1/, 2/ trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 226,76 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu odporcov v rade 1/, 2/ JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom V.. N. X/A, XXX XX Y., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby odporcom v rade 1/, 2/ bola uložená povinnosť zaplatiť mu istinu 5.301,12 eur s príslušenstvom, v celom rozsahu zamietol (v poradí prvý výrok). Odporcom v rade 1/, 2/ priznal náhradu trov konania vo výške 1.085,97 eur s povinnosťou navrhovateľa zaplatiť ich na účet právneho zástupcu odporcov do 3 dní od právoplatnosti

rozsudku (v poradí druhý výrok), vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal (v poradí tretí výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ uplatňoval v konaní proti odporcom peňažný nárok s poukazom na zmluvu o splátkovom úvere č. 0333055210, ktorú uzatvorili odporcovia s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa a.s.) dňa 22.4.2005 (ďalej už len zmluva o úvere), keď odporcovia podľa tvrdenia navrhovateľa neplnili v stanovených termínoch dohodnuté splátky úveru. Navrhovateľ odôvodňoval svoju aktívnu legitímáciu zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenú so svojím právnym predchodcom dňa 10.12.2009.

Okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania, najmä výpisom z účtu odporcov, mal preukázané, že posledná splátka úveru bola odporcami uhradená dňa 13.10.2006 a dňa 10.12.2009 došlo k zrušeniu úveru odpisom pohľadávky. Vykonaným dokazovaním mal tiež preukázané, že odporca 1/ dňa 16.6.2010 uznal dlh voči navrhovateľovi vo výške 4.786,66 eur a náklady inkasného konania vo výške 150,- eur, pričom označený odporca zároveň prehlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia, citujúc ust. §§ 52/1, 100, 101, 103 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko ju odporcovia uzatvorili ako nepodnikatelia. Žalobu navrhovateľa zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania, ktorú vyhodnotil ako dôvodnú. Začiatok plynutia premlčacej doby ustálil na deň 11.12.2009 s poukazom na skutočnosť, že dňa 10.12.2009 došlo pôvodným veriteľom k zrušeniu účtu odporcov. Žaloba bola podaná na súd až dňa 22.3.2013, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Okresný súd dal do pozornosti i skutočnosť, že odporcovia prestali splácať úver už v októbri 2006. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku zo dňa 16.6.2010, uzavretú medzi navrhovateľom a odporcom 1/ vyhodnotil okresný súd ako absolútne neplatný právny úkon pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tomto smere v podrobnostiach uviedol, že iniciátorom označenej dohody bol samotný navrhovateľ, ktorý dal odporcovi 1/ podpísať ním vopred pripravený formulár, kde okrem právneho úkonu vo forme dohody o splátkach vložil aj pre dlžníka zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku, ktorý dlžníkovi na rozdiel od dohody o splátkach už výslovne neinterpretoval. Cieľom navrhovateľa bolo zabezpečiť si výhodnú právnu pozíciu pri vymáhaní dlhu a nie ústretový prístup k spotrebiteľovi, keďže formulárové ustanovenie týkajúce sa splátok dlhu zostalo nevyplnené. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko odporcovia mali v konaní plný úspech.

Proti prvému a druhému výroku rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Prvý výrok navrhol zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie a odporcom a vedľajšiemu účastníkovi sa uloží povinnosť nahradiť mu trovy prvostupňového a odvolacieho konania. Eventuálne navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V dôvodoch od volania uviedol, že dátum 10.12.2009 nemožno vyhodnotiť ako dátum ukončenia zmluvy, resp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Mal za to, že okresný súd posúdil ukončenie zmluvy nesprávne, začiatok plynutia premlčacej doby odvodzoval od skutočností, s ktorými nie je možné spájať ukončenie zmluvy, resp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ďalej poukázal na skutočnosť, že jeho právny predchodca neukončil záväzkovo právny vzťah s odporcami, zmluvu nevypovedal ani od zmluvy neodstúpil.

Navrhovateľ zastával názor, že v danom prípade ide o obchodno-právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka aj čo sa týka dĺžky premlčacej doby. Okresný súd mal nárok navrhovateľa posudzovať s ohľadom na jednotlivé nepremľčané splátky a priznať mu sumu nepremľčaných splátok, počnúc splátkou splatnou dňa 20.6.2009 až po splátku splatnú dňa 20.4.2015. Navrhovateľ nesúhlasil ani s právnym posúdením dohody o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku uzavretú dňa 16.6.2010 s odporcom 1/. Predmetná dohoda spĺňa podľa neho všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, t.j. má písomnú formu, z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky i prísľub dlžníka dlh zaplatiť. Zdôraznil, že podpisom dohody došlo k naplneniu ustanovenia § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, t.j. k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej 10-ročnej premlčacej lehoty.

Navrhovateľ nesúhlasil ani s priznaním trov právneho zastúpenia odporcov. V podrobnostiach uviedol, že odporcovia si zvolili svojho právneho zástupcu až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom. Vyjadrenia, či už písomné alebo ústne, podané v mene odporcov alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Pokiaľ ide o úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia, navrhovateľ nesúhlasil s priznaním trov za uvedený úkon, nakoľko právny zástupca bol už oboznámený s daným prípadom a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby - účasť na pojednávaní, navrhovateľ mal za to, že nakoľko sa predmetného pojednávania zúčastnil aj vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, ide o neúčelne vykonaný úkon právnej služby, za ktorý nemala byť odporcom priznaná odmena v podobe trov právneho zastúpenia. Ďalej zastával názor, že v danom prípade prevažuje právny záujem právneho zástupcu na zabezpečení odmeny advokáta prostredníctvom právneho zastúpenia nad samotnou ochranou svojho klienta, keďže rovnakú ochranu môže odporcom poskytnúť aj vedľajší účastník, keď navyše ide o právne zastúpenie rovnakou osobou. Mal za to, že v danom prípade je namieste aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Odporcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že rozsudok okresného súdu je správny a to tak po stránke právnej, ako i skutkovej. K počiatku plynutia premlčacej doby došlo v danej veci už v roku 2007 a to s poukazom na mandátne vymáhanie pohľadávky v plnej výške s dovtedy vyčísleným príslušenstvom, k čomu by nemohlo dôjsť bez zosplatnenia predmetného úveru. O tejto skutočnosti svedčí aj odpis istiny v celej výške už v roku 2007. V ďalšej časti vyjadrenia uviedli podrobné argumenty vo vzťahu k aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka na úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy. Stotožnili sa s názorom okresného súdu a jeho argumentami v otázke neplatnosti dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú navrhovateľ uzatvoril dňa 16.6.2010 s odporcom 1/. V tomto smere poznamenali, že uzavretie dohody bolo v rozpore s dobrými mravmi a to i v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti, navrhovateľom bol využitý omyl a lešť v snahe dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Za správne považovali i rozhodnutie súdu vo výroku o náhrade trov konania. V podrobnostiach v tomto smere uviedli, že na ich strane neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali nepriznať im náhradu trov právneho zastúpenia. Snahu navrhovateľa spochybňovať ich nárok na náhradu trov právneho zastúpenia považovali za nemiestnu. Na základe týchto skutočností žiadali napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a vo výroku o trovách konania medzi navrhovateľom a odporcami podľa § 220 O.s.p. zmenil, a to všetko z nasledovných dôvodov.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktorému predchádzalo, dospel k záveru o vecnej správnosti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým žalobný návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol pre dôvodne vznesenú námietku premlčania.

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom odvolateľa o aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka na prejednávany prípad. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne uviedol, že zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami (ktorý vznikol na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 22.4.2005) je vzťahom spotrebiteľským a správne označenú zmluvu považoval za zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Aj na absolútne obchody je potrebné aplikovať normy Občianskeho zákonníka, ak sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. V tomto smere je súdna prax jednotná, naviac i Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. I. ÚS/402/2013 zo dňa 19.6.2013 konštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Na túto súdnu prax (ktorá vychádza z implementovanej Smernice č. 93/13/EHS o nekalých ustanoveniach v spotrebiteľských zmluvách) nadviazala i novela Občianskeho zákonníka vykonaná zák. č. 102/2014 Z.z., keď sa v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na konci jeho

znenia pripojila veta: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Pokiaľ okresný súd ustálil začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo pôvodným veriteľom k zrušeniu účtov odporcov, odvolací súd sa s uvedeným záverom okresného súdu stotožnil. Podľa prehľadu transakcii úveru skutočne došlo k jeho zrušeniu odpisom istiny. Navyiac podľa ďalších listinných dôkazov založených v spise (oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 30.9.2007, resp. zo dňa 18.12.2007 - č.l. 188, 189 spisu) možno bez dôvodných pochybností predpokladať, že mimoriadne splatnosť úveru bola vyhlásená ešte právnym predchodcom navrhovateľa, ktorý už listom zo dňa 18.12.2007 oznámil odporkyni 2/, že správu a vymáhanie celej pohľadávky z úverovej zmluvy zverila spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 15.5.2007. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil i s vyhodnotením dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.6.2010 ako absolútne neplatného právneho úkonu (v tomto smere odkazuje na závery uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku), rozsudok okresného súdu v prvom výroku podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok okresného súdu v poradí druhom výroku o náhrade trov konania medzi navrhovateľom a odporcami v rade 1/, 2/ odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože v tomto smere neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 ods. 1) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1). V prvom rade je potrebné konštatovať, že okresný súd správne pri rozhodovaní o trovách konania medzi navrhovateľom a odporcami v rade 1/, 2/ vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. zo zásady úspešnosti v predmetnom konaní. Okresný súd správne určil i hodnotu odmeny za jeden úkon právnej služby (pri zastupovaní dvoch osôb) na sumu 180,93 eur. Okresný súd však nesprávne priznal odmenu za účasť na pojednávaní dňa 27.8.2013, nakoľko zo spisového materiálu vyplýva, že označeného pojednávania sa zúčastnil advokátsky koncipient JUDr. Roletzká, poverená na zastupovanie substitučným advokátom JUDr. Landlom, ktorý dostal substitučnú plnú moc od advokáta JUDr. Cifru ako zástupcu vedľajšieho účastníka, nie ako zástupcu odporcov v rade 1/, 2/ (č.l. 93,94 spisu). Odporcom z titulu právneho zastúpenia boli teda priznané trovy prvostupňového konania nasledovne:

1. prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 23.8.2013 - 180,93 eur,
2. vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 22.11.2013 - 180,93 eur,
3. účasť právneho zástupcu na pojednávaní dňa 4.3.2014 - 180,93 eur.

K dvom úkonom vykonaným v roku 2013 bol pripočítaný režijný paušál po 7,81 eur, t.j. 15,62 eur a k jednému úkonu, ktorý bol vykonaný v roku 2014 bol pripočítaný režijný paušál 8,04 eur. Spolu potom činí odmena 566,45 eur a po pripočítaní DPH 113,29 eur to činí spolu 679,74 eur. K tejto sume boli pripočítané hotové výdavky (v rozsahu dvoch tretín) vo výške 134,91 eur. Odvolací súd tak priznal odporcom v rade 1/, 2/ náhradu trov prvostupňového konania v celkovej výške 814,65 eur.

Odvolací súd sa výroku rozsudku okresného súdu, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania nedotkol, nakoľko proti označenému výroku odvolanie podané nebolo.

Odporcom ako úspešným účastníkom odvolacieho konania priznal odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. trovy tohto konania vo výške 226,76 eur, ktoré pozostávajú z odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby a to vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 21.5.2014 (odmena 180,93 eur + režijný paušál 8,04 eur + DPH 37,79 eur).

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil a v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.